

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

*ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ*

ΑΤΥΠΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

16 Απριλίου 2003

Αθήνα

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ, κ. ΡΑΤ ΣΟΧ

03/S-2003

Γενική Διεύθυνση Προεδρίας

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2003)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2003)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Athènes

ΛΟΓΟΣ

του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

κ. Pat COX

ενώπιον του Άτυπου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

στις 16 Απριλίου 2003

στην Αθήνα

Εκφωνηθείς λόγος

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Η διεύρυνση έχει πάρει το δρόμο της. Με υπερηφάνεια σας αναφέρω ότι την περασμένη Τετάρτη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε με συντριπτικές πλειοψηφίες τις αιτήσεις των 10 υποψήφιων χωρών για ένταξη στην Ένωση. Κατά μέσο όρο, πάνω από το 90% των βουλευτών ψήφισαν υπέρ της διεύρυνσης. Οι θετικές ψήφοι ήταν, τόσο σε απόλυτους αριθμούς όσο και σε ποσοστό περισσότερες από εκείνες των προηγούμενων διευρύνσεων. Ο επόμενος χρόνος σηματοδοτεί μια νέα φάση στη διαδικασία της διεύρυνσης. Τώρα αποφασίζουν οι λαοί, με δημοψηφίσματα, και τα κοινοβούλια, με τις κατά περίπτωση διαδικασίες κύρωσης. Περαιτώνεται η εργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Μέχρι στιγμής, τρία δημοψηφίσματα σε υποψήφιες χώρες (τη Μάλτα, τη Σλοβενία και την Ουγγαρία) άνοιξαν το δρόμο. Εξ ονόματος του Κοινοβουλίου, συγχαίρω τους ηγέτες των χωρών αυτών για το αποτέλεσμα των δημοψηφισμάτων. Ωστόσο, απομένουν ακόμη σημαντικές δοκιμασίες. Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω να φροντίσετε ώστε τα εθνικά κοινοβούλια, ιδίως των κρατών μελών, να τηρήσουν το χρονοδιάγραμμα κύρωσης, έτσι ώστε να τηρήσουμε την προθεσμία της 1ης Μαΐου 2004.

Οι θαρραλέες μεταρρυθμίσεις – οικονομικές, πολιτικές ή κοινωνικές – τις οποίες πραγματοποίησαν οι υποψήφιες χώρες μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, η οικοδόμηση της δημοκρατίας, η οικονομία της αγοράς και η υιοθέτηση του κοινοτικού κεκτημένου απαίτησαν θυσίες, θάρρος και υπομονή.

Η Συνέλευση, με συμμετοχή των υποψήφιων χωρών, που είναι η συνεισφορά μας στη διαδικασία των μεταρρυθμίσεων, έχει καίρια σημασία και είναι εντελώς απαραίτητη προκειμένου να κάνουμε λειτουργική την Ευρώπη των 25 κρατών μελών. Πρέπει κι εμείς να επιδείξουμε θάρρος και ωριμότητα για συμβιβασμό.

Τον Οκτώβριο του 2000, πριν ακόμη τη σύναψη της Συνθήκης της Νίκαιας, το Κοινοβούλιο ψήφισε κατ' αρχήν υπέρ ενός Ευρωπαϊκού Συντάγματος και ζήτησε τη συγκρότηση Συνέλευσης. Πολλοί έκριναν ότι η θέση μας ήταν ουτοπική. Σταδιακά, πολλοί αναγνώρισαν ότι η Συνέλευση ήταν επιθυμητή. Μετά τη Νίκαια, όλοι πεισθήκαμε ότι επρόκειτο για αναγκαιότητα.

Και πράγματι, η μέθοδος της Συνέλευσης λειτουργεί. Η Συνέλευση κέντρισε τη δημόσια ανταλλαγή απόψεων. Επέτρεψε να αντληθούν συμπεράσματα, που σε πολλές περιπτώσεις ήταν περισσότερο προωθημένα απ' ό,τι τα αποτελέσματα του Άμστερνταμ και της Νίκαιας. Λειτουργήσε ανοιχτά. Με άλλα λόγια, "η συνταγή πέτυχε".

Υπάρχει ευρεία συναίνεση ως προς τη μορφή της έκβασης: θα είναι μια Συνταγματική Συνθήκη. Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων θα ενσωματωθεί στη Συνθήκη. Έχουμε καταλήξει σε συμφωνία για την απλούστευση των νομοθετικών διαδικασιών. Οι εργασίες μας στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων αναμένεται να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά μας σε ένα τομέα που απασχολεί ιδιαίτερα τους ευρωπαίους πολίτες στην καθημερινή ζωή τους, ενώ τα εθνικά κοινοβούλια θα διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο στη διασφάλιση της επικουρικότητας. Δεν πρόκειται να βρούμε την Ευρώπη του αύριο αν παραμείνουμε στις υφιστάμενες διατάξεις των Συνθηκών. Χρειάζεται επιπλέον προσπάθεια με πνεύμα συμβιβασμού.

Τελικά, η κοινή γνώμη θα κρίνει το αποτέλεσμα. Οι πολίτες μας ελάχιστα ενδιαφέρονται για θεσμικές θεωρητικολογίες. Δεν τους συγκινούν οι μηχανισμοί της λήψης αποφάσεων, οι διαδικασίες ορισμού, οι πολύπλοκες σχέσεις ανάμεσα στα θεσμικά όργανα. Οι πολίτες θα κρίνουν την τελική έκθεση της Συνέλευσης με βάση μερικά απλούστατα ερωτήματα. Θα λειτουργήσει; Θα βελτιώσει τις δυνατότητές μας για απτά αποτελέσματα; Θα προωθήσει την ευημερία; Θα ενισχύσει την ασφάλεια; Θα αυξήσει την επιρροή μας ώστε να επικρατήσει ειρήνη στον κόσμο; Είναι αποτελεσματική; Είναι πλήρης; Πάνω απ' όλα, σαν κοινοβουλευτικός άνδρας, είμαι βέβαιος ότι οι πολίτες θα ρωτήσουν: "Τοποθετεί τη δημοκρατία, τη νομιμότητα και τη διαφάνεια στο κέντρο της ευρωπαϊκού οικοδομήματος;"

Φυσικά, η Συνέλευση θα ασχοληθεί με τα θεσμικά όργανα, αλλά τα θεσμικά όργανα είναι τμήμα μόνο της εικόνας. Ωστόσο, τώρα βρισκόμαστε σε αυτό ακριβώς το στάδιο και μας έχετε θέσει, κύριε Πρόεδρε, ορισμένα καθοριστικά ερωτήματα. Κατ' αρχήν, μια γενική παρατήρηση. Αφετηρία μας είναι η κατηγορηματική υποστήριξη μας για την κοινοτική μέθοδο, χωρίς την οποία η Ένωση δεν θα είχε κατορθώσει τις μέχρι στιγμής επιτυχίες της στο θέμα της ευρωπαϊκής οικοδόμησης.

Δεν έχω να δώσω μια απλή και ολοκληρωμένη απάντηση του Κοινοβουλίου στα ερωτήματα που θέσατε, για τον πολύ απλό λόγο ότι το Κοινοβούλιο τήρησε τους κανόνες του παιχνιδιού. Δεν θελήσαμε να εκπονήσουμε προσχέδιο του Συντάγματος: αυτό είναι δουλειά της Συνέλευσης. Οι βουλευτές μας διαδραματίζουν στο ακέραιο το ρόλο τους. Δεν επιδιώκουμε να επιβάλουμε κάποιο αποτέλεσμα και γνωρίζουμε ότι οι συμβιβασμοί είναι κεφαλαιώδεις για την επιτυχία της Συνέλευσης. Μπορώ όμως να σας εκφράσω ορισμένες σκέψεις των συναδέλφων μου για τα βασικά ζητήματα που θέσατε.

Σχετικά με το θέμα της ύπαρξης συνέχειας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και σε άλλα Συμβούλια, θα ήθελα να είμαι σαφής. Εάν το ζητούμενο είναι να γίνει αποτελεσματικότερο το Συμβούλιο, ώστε οι συζητήσεις του να προετοιμάζονται καλύτερα και οι αποφάσεις του να υλοποιούνται με ζέση, ποιος θα μπορούσε να διαφωνήσει; Αν όμως η πρόταση είναι να δημιουργηθεί θεσμός Προέδρου της Ένωσης με εκτεταμένες εξουσίες – το υπονοούμενο ερώτημά σας, κύριε Πρόεδρε – ο οποίος όχι απλώς θα προεδρεύει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αλλά και θα ηγείται της Ένωσης στο εσωτερικό και θα την εκπροσωπεί στο εξωτερικό, τότε ανακύπτουν αρκετά ερωτήματα. Πώς θα αλληλεπιδρά αυτός ο Πρόεδρος με τον Πρόεδρο της Επιτροπής; Ποιος θα εκλέγει και ποιος θα παύει; Ποια θα είναι η σχέση ανάμεσα στον Πρόεδρο της Ένωσης και σε έναν Υπουργό Εξωτερικών; Ποιος θα προσφέρει τον απαραίτητο έλεγχο διασφαλίσεων αυτού του υψηλού αξιώματος; Σε ποιον και μέσω ποίου θα είναι δημοκρατικά υπόλογος, με δημοσιότητα, ανοικτό πνεύμα και διαφάνεια, ο κάτοχος αυτής της θέσης; Η δημοκρατία είναι σοβαρό θέμα. Οποιαδήποτε νέα υπηρεσία δημιουργηθεί, πρέπει να συγκροτηθεί πάνω σε δημοκρατικές βάσεις.

Όπως όλα τα θεσμικά μας όργανα, το Συμβούλιο πρέπει να μεταρρυθμισθεί. Το να υπάρχει μεγαλύτερος βαθμός συνέχειας στην προεδρία του Συμβουλίου, είναι κάτι που φαίνεται δικαιολογημένο. Η δημιουργία όμως ενός νέου υπερ-Προέδρου της Ένωσης εγκυμονεί τον κίνδυνο να καλλιεργήσει προσδοκίες που δεν θα μπορέσει να ικανοποιήσει, να προκαλέσει φόβους που δεν θα μπορέσει να διασκεδάσει, να δημιουργήσει ανησυχίες για την απαραίτητη θεσμική ισορροπία.

Το δεύτερο από τα ερωτήματά σας, κύριε Πρόεδρε, αφορά το μέγεθος και τη σύνθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Πολλοί στο Κοινοβούλιο έχουν την άποψη ότι όλα τα κράτη μέλη πρέπει να εκπροσωπούνται σε όλα τα θεσμικά όργανα. Εάν θέλουμε να είναι ισχυρή η Επιτροπή, εάν θέλουμε να ενισχύσουμε το θεμιτό κύρος της ώστε να μπορεί να παίρνει δύσκολες αποφάσεις κατά την υλοποίηση των πολιτικών της ΕΕ, η κοινή γνώμη στα κράτη μέλη απαιτεί γύρω από το τραπέζι να κάθονται Επίτροποι από όλα τα κράτη. Αλλά, μια επιτροπή με πολύ περισσότερα μέλη θα χρειαστεί περαιτέρω εσωτερική μεταρρύθμιση και αναδιοργάνωση.

Σχετικά με τον ορισμό και τις εξουσίες του Προέδρου της Επιτροπής, χαιρετίζουμε την ιδέα το Κοινοβούλιο – και όχι ένα υβριδικό σώμα – να εκλέγει τον Πρόεδρο, αλλά και να εγκρίνει την Επιτροπή ως σύνολο. Το Κοινοβούλιό μας είναι κοινοβούλιο μειοψηφιών: καμιά ομάδα και κανένα κόμμα δεν μπορεί να συγκεντρώσει απόλυτη πλειοψηφία. Για το λόγο αυτό, πιστεύω ότι μια ψηφοφορία στην οποία θα απαιτείται η πλειοψηφία του συνόλου των βουλευτών του Κοινοβουλίου θα προσφέρει τα εγγύητα της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας του Προέδρου της Επιτροπής. Η συγκατάθεση του Συμβουλίου θα αυξήσει τη νομιμότητα αυτού του ορισμού. Το καθοριστικό όμως είναι να διασφαλισθεί η εξουσία του Προέδρου της Επιτροπής, ιδίως όσον αφορά τον ορισμό των συναδέλφων του, το δικαίωμά του για ανάθεση και ανασχηματισμό χαρτοφυλακίων και το δικαίωμα να εξαναγκάζει έναν Επίτροπο σε παραίτηση όταν οι περιστάσεις το επιβάλλουν. Ασφαλώς, το κλειδί για την πραγματική αμεροληψία και ανεξαρτησία του Προέδρου είναι οι εξουσίες που θα διαθέτει και όχι η μέθοδος του διορισμού του.

Ο κ. Σημίτης μάς έθεσε το ερώτημα για τον ορισμό και τις εξουσίες ενός Υπουργού Εξωτερικών. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει την ιδέα να συγχωνευθούν οι θέσεις του Υπατού Εκπρόσωπου και του Επίτροπου του αρμόδιου για τις εξωτερικές σχέσεις. Θέλουμε συγχώνευση, όχι όμως σύγχυση. Τούτο μπορεί να επιτευχθεί εάν ο μελλοντικός Υπουργός Εξωτερικών είναι μέλος της Επιτροπής, που προτείνεται από το Συμβούλιο, με τη συμφωνία του Προέδρου της Επιτροπής και εάν, όπως όλοι οι άλλοι Επίτροποι, δεδομένου ότι ασκεί εκτελεστικές και δημοσιονομικές ευθύνες, υπόκειται στην ψήφο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για έγκριση του Σώματος συνολικά.

Θα ήθελα όμως να προεκτείνω τη σκέψη μου. Ένας Υπουργός Εξωτερικών θα στεφθεί με επιτυχία εάν έχει στη διάθεσή του επαρκείς πόρους, διπλωματικούς, τεχνικούς και οικονομικούς. Αλλά, ακριβώς επειδή η εξωτερική πολιτική είναι ουσιαστικά διακυβερνητική, μπορεί να καταλήξουμε να έχουμε έναν Υπουργό, έναν μηχανισμό και διαδικασίες χωρίς ουσία, εάν δεν υπάρχει στα κράτη μέλη σαφής πολιτική βούληση για να λειτουργήσει αυτός ο θεσμός. Σε αυτή την περίπτωση θα έχουμε Υπουργό Εξωτερικών αλλά δεν θα έχουμε εξωτερική πολιτική. Θα έχουμε ένα υψηλό αξίωμα με μεγάλες φιλοδοξίες και μικρά μέσα για δράση.

Το θέμα αυτό δεν μπορεί να περιμένει την κύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης. Είναι επείγον να ξεπεράσουμε τις διαφωνίες μας σχετικά με τη σύρραξη στο Ιράκ. Η έντονη συμμετοχή ενός κράτους μέλους μας στις στρατιωτικές επιχειρήσεις πρέπει τώρα να μετασχηματισθεί σε αποφασιστική συμμετοχή όλων των κρατών μελών στην ανοικοδόμηση, την ανασυγκρότηση και την διακυβέρνηση μέσω των υπηρεσιών των Ηνωμένων Εθνών, το ταχύτερο δυνατό.

Πρέπει να δημοσιεύσουμε τον Χάρτη Πορείας για τη Μέση Ανατολή, πρέπει να χαράξουμε στρατηγική για τα Δυτικά Βαλκάνια, πρέπει να αναπτύξουμε την πολιτική απέναντι στους νέους γείτονές μας. Ούτε εδώ μπορούμε να περιμένουμε τη Συνταγματική Συνθήκη προκειμένου να χειριστούμε αυτά τα θέματα. Η Ευρώπη πρέπει να προετοιμαστεί ώστε να ομιλεί με μία φωνή στα παγκόσμια βήματα. Εδώ, το Σύνταγμα μπορεί απλώς να μας δώσει το μέσον. Μόνο η συντονισμένη ηγετική προσπάθεια σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μπορεί να προσφέρει την ουσία.

Σχετικά με την ιδέα ενός Κογκρέσου των βουλευτών του Ευρωπαϊκού και των εθνικών κοινοβουλίων, πρέπει και πάλι να θέσουμε, πολύ πραγματιστικά, το ερώτημα: "Για ποιο λόγο;". Η Συνέλευση διατυπώνει χρήσιμες ιδέες για την ενίσχυση των ελέγχων επικουρικότητας εκ μέρους των εθνικών κοινοβουλίων. Όταν κάνουμε λόγο για την κοινοβουλευτική διάσταση ως απαραίτητη προϋπόθεση της επιτυχίας της Ένωσης, δεν εννοούμε ασφαλώς ότι πρόκειται για αποκλειστικά ευρωκοινοβουλευτική διάσταση. Η ευρωπαϊκή δημοκρατία θα ενισχυθεί εάν γίνει αντιληπτή ως μία αδιάσπαστη αλυσίδα δημοκρατικού ελέγχου· αλλά, το κάθε επίπεδο έχει τη δική του θέση: τα εθνικά κοινοβούλια, με το διευρυμένο ρόλο που σχεδιάζει η Συνέλευση, ελέγχουν τις κυβερνήσεις· το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ελέγχει την Επιτροπή, συν-νομοθετεί με το Συμβούλιο και αποφασίζει τον προϋπολογισμό.

Θα ήθελα να σας επισημάνω, σε περίπτωση που δεν το γνωρίζετε, το βαθμό στον οποίο τα εθνικά κοινοβούλια συνεργάζονται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις εξωτερικές υποθέσεις, σε οικονομικά και νομισματικά ζητήματα, καθώς και σε συνταγματικές υποθέσεις. Πέρυσι πραγματοποιήθηκαν 40 συναντήσεις σε επίπεδο επιτροπών.

Όσο για την από κοινού συνεδρίαση Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και εθνικών κοινοβουλίων, υπάρχει ασφαλώς ένα θεαματικό παράδειγμα του πώς αυτό μπορεί να προσθέσει αξία στο έργο μας: πρόκειται βεβαίως για τη Συνέλευση. Πιστεύουμε ότι το μοντέλο της Συνέλευσης – βουλευτές από τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυβερνήσεις και Επιτροπή – πρέπει να αποτελέσει το πρότυπο για τις μελλοντικές συνταγματικές αλλαγές, με βάση την πρόοδο που έχουμε σημειώσει μετά το Laeken.

Προσπάθησα να δώσω απαντήσεις στα ερωτήματα που θέσατε, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα τώρα να απαντήσω σε ορισμένα ερωτήματα που δεν θέσατε.

Πρώτον, η νέα Συνθήκη πρέπει οπωσδήποτε να αναφέρει ότι το Συμβούλιο νομοθετεί με ανοικτό πνεύμα και απόλυτη διαφάνεια σε όλα τα στάδια της νομοθετικής διαδικασίας.

Στη Νίκαια αποφασίσθηκε για το Συμβούλιο μετά τη διεύρυνση ένας μηχανισμός λήψης αποφάσεων ο οποίος, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, από ελάχιστους έγινε κατανοητός και κανέναν δεν ικανοποιεί. Προσωπικά, υποχρεώθηκα να μελετήσω τις δαιδαλώδεις αυτές διατάξεις με την ευκαιρία των δύο ιρλανδικών δημοψηφισμάτων για τη Συνθήκη της Νίκαιας. Πρέπει να κάνουμε τις διαδικασίες μας κατανοητές στην κοινή γνώμη. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πιστεύει ότι η νομιμότητα της λήψης αποφάσεων στο Συμβούλιο θα εξασφαλισθεί εάν οι αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία κρατών μελών που συγκεντρώνουν πλειοψηφία του πληθυσμού της Ένωσης. Αυτή η έννοια της διπλής πλειοψηφίας είναι ένα μέτρο το οποίο, μαζί με την εκπροσώπηση όλων των κρατών μελών σε όλα τα θεσμικά όργανα και τη μεγαλύτερη συνέχεια στο Συμβούλιο, θα μπορούσε να συμβιβάσει δύο φαινομενικά ασυμφιλίωτες απόψεις: από τη μία πλευρά το φόβο ορισμένων μικρότερων κρατών μελών ότι θα συνθλιβούν από τα συμφέροντα των μεγαλύτερων, και από την άλλη πλευρά το φόβο των μεγαλύτερων κρατών μελών ότι θα μειοψηφήσουν απέναντι σε μια συμμαχία των μικρότερων.

Ρήγματα ανάμεσα σε κράτη και σε συμφέροντα δημιουργούνται μόνο όταν υπάρχει ο φόβος, βάσιμος ή όχι, της αγνόησης. Έχει έλθει η ώρα, εδώ και τώρα, για να ακούσουμε και να μιλήσουμε με αμοιβαία κατανόηση και σεβασμό· ας προσπαθήσουμε να στηριχθούμε πάνω στη δύναμη της μίας Ευρώπης και όχι πάνω στις αδυναμίες των πολλών.

Σε ένα ουσιαστικό σημείο συναντήσαμε ορισμένες δυσκολίες κατά την περίοδο που προηγήθηκε της ψηφοφορίας μας την περασμένη εβδομάδα σχετικά με τις δημοσιονομικές συνέπειες της διεύρυνσης. Βρήκαμε λύση, χάρη στις προσπάθειες της Ελληνικής Προεδρίας, της Επιτροπής και της Επιτροπής Προϋπολογισμών του Κοινοβουλίου. Παρομοίως, στη Συνέλευση πρέπει να βρούμε λύση σχετικά με τον ετήσιο προϋπολογισμό και τις πολυετείς δημοσιονομικές προοπτικές μας, λύση που να σέβεται τις δημοσιονομικές προνομίες τόσο του Συμβουλίου όσο και του Κοινοβουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, κατά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το χρονοδιάγραμμα που χαράξατε στην Κοπεγχάγη, με καταληκτική ημερομηνία για το έργο της Συνέλευσης τον Ιούνιο, πρέπει να τηρηθεί. Δεν θα κερδίσουμε τίποτα από την καθυστέρηση. Τα διαφιλονικούμενα σημεία είναι γνωστά. Εάν μεταθέσουμε την προθεσμία, υπάρχει κίνδυνος να χαλαρώσει η ορμή την οποία έχουν αποκτήσει οι εργασίες της Συνέλευσης. Ύστερα από την αναστάτωση που επικράτησε στην Ένωση για το θέμα του Ιράκ, θα στέλναμε εσφαλμένο μήνυμα αν αφήναμε τη διαδικασία της Συνέλευσης να χρονίσει. Θα λέγαμε στους πολίτες μας ότι έχουμε δισταγμούς για τη μελλοντική πορεία της Ένωσης. Η Συνέλευση θα ακολουθηθεί από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Η Διάσκεψη αυτή πρέπει να έχει τελειώσει αρκετά πριν από τις ευρωπαϊκές εκλογές, έτσι ώστε οι ψηφοφόροι να ξέρουν ποιες είναι οι προοπτικές της Ένωσης και του Κοινοβουλίου που πρόκειται να εκλέξουν.

Όταν ξεκίνησε τις εργασίες της η Συνέλευση, η εφημερίδα Financial Times έγραψε ότι ο Πρόεδρος Ζισκάρ ντ' Εσταίν είχε τη δύσκολη αποστολή "να οδηγήσει ένα καράβι αταξίδευτο, με πλήρωμα αδοκίμαστο, σε νερά ανεξερεύνητα προς έναν προορισμό κάθε άλλο παρά φανερό".

Τώρα που μαθαίνω ότι ο Πρόεδρος Ζισκάρ ντ' Εσταίν πιθανόν να σκέφτεται τον επόμενο μήνα κυριολεκτικά να ανοιχτεί στη θάλασσα με τα μέλη του Προεδρείου του για να εκπονήσουν το τελικό σχέδιο των άρθρων του μελλοντικού Συντάγματος της Ευρώπης θα ήθελα να ευχηθώ "Καλό ταξίδι και καλό κουράγιο, κύριε Πρόεδρε!"
